Vznášet se, vznášet - Zich, Karel

Sčítání vin je jen otec i syn

stres je dítě agresí

proč já vinu mám

jsem jen v okovu svět

hledám vlastní svět

kolem ostré útesy

a mě jen děsí

být sám.

Nejsem ničím vyjímečným

nemám sílu, chuť se rvát

nejsem pánem situací

a nejsem strašně nevděčný

nejsem nahý, nemám hlad

a nemám na to abych zvlád

všední šeď, co tak nemám rád.

Tak vznášet se, vznášet

a snem prázdno zhášet

žít aspoň chvíli

svým průzorem žíly

únik z ní, únik

a bdít na dně tůní

závrať je závrať

a hrůza je návrat.

Život je boj, ždímej a doj

a ukájej svůj nepokoj

to já neumím

jsem o krok zpátky než je svět

a všichni lžou tam na dně vět

když mi dávaj rozumy

už nemá slov

já mám jen strach

já to nikam nedotáh

já nemám na to ani nemám cíl

a když je účast povinná

tak já sám sebe zhasínám

jen se žeňte, smějte se dál

co víc nosů mi chcete dát.

Tak vznášet se, vznášet

a snem prázdno zhášet

žít aspoň chvíli

svým průzorem žíly

únik z ní, únik

a bdít na dně tůní

závrať je závrať

a hrůza je návrat.

Tak vznášet se, vznášet

a snem prázdno zhášet

žít aspoň chvíli

svým průzorem žíly

čas krátit i dloužit

a mít po čem toužim

závrať je závrať

a hrůza je návrat.